

Зечевића исплаћено укупно 10 милиона и 500 хиљада еура који су међусобно поделили,

- чиме би као саизвршиоци извршили кривично дело отмице из члана 64. став 4. у вези става 1. КЗ РС

12. ДИФЕНС РОУД И ДСС

Према: Дејану Миленковићу и Миладину Сувајцићу,
да су,

- током 2002. године у намери угрожавања уставног уређења и безбедности СРЈ, а све ради остваривања основних циљева криминалне организације да изазивањем експлозија, које су биле праћене тешким разарањима и изазивњем опасности за живот људи, створе осећање несигурности код грађана, на тај начин што су на иницијативу и на предлог окр. Милорада Улемека и пок. Душана Спасојевића, демонстрирају силу коју би актуелна власт видела у ноћи између 20. и 21.12.2002. године у Земун пољу, маскирани тзв. фантомкама. дошли путничким аутомобилима на којима су Милисављевић Владимир и Јуришић Милан налепили лажне цивилне и полицијске таблице које је набавио окр. Симовић Милош, као и пиштоље и аутоматско оружје, да би по претходном договору опремљени радио станицама које је за ту прилику набавио пок. Зоран Повић, у круг предузећа ушли «полицијским аутомобилом» Симовић Милош, **сведок сарадник** Миленковић Дејан, Јуришић Милан и Милисављевић Владимир, и употребом силе разоружали чуваре Батањак Светозара, Ристић Крунислава, Годоровић Слободана и Стојадиновић Драгослава, а када су за њима другим аутомобилом са лажним таблицама, које је за ту прилику набавио **сведок сарадник Миладин Сувајцић**, у круг предузећа ушли Крсмановић Душан и Симовић Александар и телефонском везом јавили окр. Милораду Улемеку да је простор «чист», окр. Улемек је заједно са неколико чланова ЈСО-а ушао у круг предузећа и на 10 радних машина за постављање асфалта предузећа «Дифенс роуд» поставио укупно 30 експлозивних пуњења, чијим активирањем је ово постројење комплетно уништено са припадајућим објектима, наневши штету великих размера у износу од око 8 милиона и 300.000 еура, док су дана 28.2.2002. године око 23,55 часова окр. **Крсмановић Душан**, Јуришић, Повић и Милисављевић по наређењу пок. Душана Спасојевића, које је било инспирисано истим мотивима демонстрације силе и снаге **његовог удружења на просторије ДСС-а** у улици браће Југовића број 2-а, бацили две **дефанзивне бомбе**, на тај начин што је окр. Милисављевић управљао путничким аутомобилом марке «Ауди 80» и када је дошао до улаза у зграду просторије ДСС-а, из аутомобила су изашли окр. Крсмановић и Јуришић и на ове просторије бацили по једну **дефанзивну бомбу**,

- чиме би извршили и то, **сведок сарадник Дејан Миленковић**, **сведок сарадник Миладин Сувајцић** кривично дело тероризма из члана 125. ОКЗ кажњивог по члану 139. ОКЗ

~ ~ ~

На основу члана 354. став 3. Законика о кривичном поступку у вези са чланом са чланом 104. став 6. у вези са чланом 103. Кривичног Законика, **услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења,**

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

Симовић то спречавао и бранио Гагеца пошто је био добар са њим. Гагец није био члан групе и није био уплетен у дрогу, све до 2002. године октобра месеца, када је по сазнањима сведока сарадника натеран да учествује у убиству Јована Гузијана Цунера.

Селман Хамидовић је долазио у почетку у Котобању али је долазио и у Шилерову код Спасојевића, често са докторима из Ургентног центра. Био је ангажован у пар наврата да набави дрогу за Спасојевића и он је био веза када је Спасојевић наредио да се неки људи убију у Ургентном центру, а такође сведок сарадник зна да је био коришћен и у убиству односно у пратњи у неком убиству пред крај 2002. године, као и код Ускоковића, те да је један од тинера отмице Сувада Мусића.

Сведок сарадник је нашао неки документ у неком стану који је чистио, на којем је писало да је Љубиша Буха предложен да буде сведок против ЈСО-а и сведок за Хаг. Питао је Спасојевића шта да ради с тим, а он му је рекао да уништи тај документ. Не зна да ли је тај документ био лажан или не и зна да је Спасојевић рекао да га Легија не воли због тога што њима иза леђа ради нешто против ЈСО-а, са неким људима који су такође моћни и да ради на томе да се та Јединица расформира и да за ту Јединицу свашта говори у најгорем светлу. Такође га је сумњичио да је умешан за хапшење Спасојевића 2001. године. Легија није имао са Љубишом Бухом никакве послове јер га од самог старта није волео и то је Спасојевић стално говорио. Спасојевић и Љубиша Буха су вероватно имали заједничких послова, али Љубиша Буха је имао много својих самосталних послова у које није укључивао Спасојевића. Спасојевић је имао дрогу, отмице и убиства. Он није имао четврти посао. Он није имао ништа легално.

Спасојевић је увек пред крај године говорио шта ће радити следеће године и говорио је да ће бити 5 – 6 убистава, 2 – 3 гепека и оно наше, мислећи на дрогу. Није било других послова, јер се није бавио легалним стварима. Душан Спасојевић никада није мислио да престане, али је припадницима групе говорио да пред Улемском не смеју да причају за дрогу, јер је наводно њему Улемск скренуо пажњу да дрога не може да се ради. Спасојевић је говорио да ће да уђе у политику, да ће почети да се бави политиком, да је то једини прави бизнис. Спасојевић је хтео да са дрогом нема везе, да то раде људи испод њега и да обављају те прљаве ствари. Такође је говорио да ако напусте улицу и све те информације које је добијао са улице да је мртав човек, те да мора да контролише улицу да би био моћан. Спасојевић није имао намеру да формира неку нову политичку странку, али су имали уплив код одређених људи у све политичке странке и онда су њих свађали и давали им информације и дезинформације. **Када је бачена бомба на ДСС онда су дали информације ДСС-у да је то наредио Ђинђић, а ДС-у да ДСС спрема ово или оно.** Такође је Спасојевић говорио да су добри са свима, да играју на 5 столица и ко победи да су са њима. Зна да га је Душан Спасојевић слао код Шешеља, да је носио неке информације које је он након тога давао у новине, а зна да је у Шилерову долазио и Милановић, јер га је тамо виђао. Спасојевић је хтео пре атентата да искористи Шешеља и радио је прљаво нон-стоп. Спасојевић је волео само своју моћ.

У највећем броју случајева скоро стално се радило о дроги хероин, а повремено је био кокаин, али у мањим количинама. Та дрога се складиштила по становима, а касније је Душан наредио да оно што се у Новом Саду складишти да то буде у подруму стана сведока сарадника. Један мањи део у задње време је био у Крчедину, а пре тога дрога се складиштила по становима и то изнајмљеним становима који су били на лажна имена. Сведок сарадник је увек морао да води евиденцију о складиштењу дроге. Дроге је највише било 2002. године када је Душан

- Душан Спасојевић је решио да Љубиши Бухи уништи имовину коју је имао, а са друге стране желео је да Влади пошаље поруку да је још увек моћан, да та страшна експлозија може да се деси било где у држави, или у граду,

- Душан Спасојевић је знао да Влада спрема законе против организованог криминала и знао је од почетка да је он прва мета. Хтео је да застраши Владу са тим актом. У то време се већ увелико знало да ће Чуме бити сведок и причало се у Шилеровој о томе. Спасојевић и Улемек су о томе разговарали, а имали су и информације још пре тога, све то заједно, код њих двојице, је довело до тога да се изведе тај акт;

- када су бачене бомбе на седиште ДСС-а, Душан је говорио да ће настати свађа између ДС и ДСС-а, јер је и пертходно постојао неки раздор између тих странака. Преко својих људи давао је дезинформације да је то наредио Ђинђић, а онда је имао неке људе у ДС-у којима су такође говорили неке дезинформације, да људи из ДСС-а спремају, ово или оно. Такође, је говорио да имају моћ а ЈСО је моћ и да су они држава у држави;

О мотиву за извршење дела изјашњавао се и сведок сарадник Дејан Миленковић, наводећи:

- наредбу је издао Милорад Улемек Легија у договору са Душаном Спасојевићем. Милорад Улемек је дошао у Шилереву и разговарао са Душаном Спасојевићем да Буха Љубиша окреће велики новац око те фирме, да су велика улагања у ту фирму, и да је најбоље да се дигне то предузеће у ваздух да би га финансијски уништили. Душан Спасојевић се сложио са тиме и рекао да онда покажемо и држави колика смо моћ и колика смо сила;

- Легија је преносно Душану да су сви у великом страху, после дизања предузећа у ваздух, и да су уплашени, да сви сумњају да је у то умешан и Легија и јединица, пошто припадници земунског клана, нису били способни да постављају те експлозивне направе, али нико није смео званично да каже то;

- Правни разлог због чега су то урадили је да се направи пометња између ДСС и ДС и да се они понуде као људи који ће да помогну, тачније да убаце неке лажне информације ко би то могао да уради. Легија је рекао да је пустио коску, то су његове речи, с киме се нашао, да је рекао да је највероватније Чуме умешан, Демократска странка, да је то урадио «Геча» из Сурчина али да ће он да види шта може тачно да уради и да ће да проба да држи све то под контролом. Као што су урадили и пре тога са Демократском странком са пок. премијером када су га плашили да му прети опасност, тако су исто хтели да се они понуде као да ће да помогну у свему томе и да се они направе као неки заштитници.

И оптужени Душан Крсмановић се изјаснио о мотиву за извршење овог дела, наводећи:

- Душан Спасојевић и Легија су смислили да дигну у ваздух машине и објекте фирме «Дифенс роуд» власништво Љубиша Бухе, како би му напакустили, а

током 2002. године, у намери угрожавања уставног уређења и безбедности тадашње СРЈ, а све ради остваривања основних циљева криминалне организације да изазивањем експлозија, које су биле праћене тешким разарањима и изазивањем опасности за живот људи, створе осећање несигурности код грађана,

- на тај начин што су на иницијативу и на предлог **Милорада Улемек** и **покојног Душана Спасојевића**, демонстрирали силу, коју би актуелна власт видела у ноћи између 20. и 21.12.2002. године у Земун пољу, маскирани тзв. фантомкама, дошли путничким аутомобилима, на којима су **Милисављевић Владимир** и **Јуришић Милан** наленили лажне цивилне и полицијске таблице, које је набавио **Симовић Милош**, као и пиштоље и аутоматско оружје, да би по претходном договору опремљени радио станицама, које је за ту прилику набавио покојни **Зоран Повић**, у круг предузећа ушли "полицијским аутомобилом". **Симовић Милош**, **сведок сарадник Миленковић Дејан**, **Јуришић Милан** и **Милисављевић Владимир**, и употребом силе разоружали чуваре Батањак Светозара, Ристић Крунислава, Тодоровић Слободана и Стојадиновић Драгослава, а када су за њима, другим аутомобилом са лажним таблицама, које је за ту прилику набавио сведок сарадник **Миладин Сувајцић**, у круг предузећа ушли **Крсмановић Душан** и **Симовић Александар** и телефонском везом јавили **Милораду Улемек**у да је простор "чист". када је **Милорад Улемек**, заједно са неколико чланова ЈСО-а, ушао у круг предузећа и на 10 радних машина за постављање асфалта предузећа «Дифенс роуд», поставио укупно 30 експлозивних пуњења, чијим активирањем је ово постројење комплетно уништено са припадајућим објектима, наневши штету великих размера, у износу од око 8 милиона и 300.000 еура,

- док су дана 28.02.2002. године, око 23,55 часова, **Крсмановић Душан**, **Јуришић Милан "Јуре"**, **покојни Повић Зоран** и **Милисављевић Владимир**, по наређењу покојног Душана Спасојевића, које је било инспирисано истим мотивима демонстрације силе и снаге његове организације, на просторије ДСС-а, у улици браће Југовића број 2-а, бацили две дефанзивне бомбе, на тај начин што је окривљени **Милисављевић Владимир**, управљао путничким аутомобилом марке «Ауди 80», и када је дошао до улаза у зграду просторије ДСС-а, из аутомобила су изашли окривљени **Крсмановић Душан** и **Јуришић Милан "Јуре"**, и на ове просторије, бацили по једну дефанзивну бомбу,

Мотив

У односу на мотив да се изврши ово дело изјашњавао се сведок сарадник **пок. Зоран Вукојевић**, наводећи:

- Душан рекао да су дигли у ваздух "Дифенс Роуд" да би се показало власти ко је ко. То се односи на њихову силу и моћ и да им не нико не може ништа. Душан Спасојевић је припадницима групе и свима онима што су долазили као што су Сека, доктори и други, рекао да се хвале по граду да су то они учинили;

- Душан Спасојевић је рекао да су они бацили бомбе на седиште Демократске странке Србије у Београду, да би се дигнуле тензије између Демократске странке Србије и Демократске странке;

О мотиву се изјашњавао и сведок сарадник **Миладин Сувајцић**, наводећи:

нашли на почетку. Када су пролазили поред насеља Галеника чули су прво једну експлозију, а онда другу и још две, од прилике четири експлозије. У близини тог места су се нашли са Повићем који је имао радио станицу. Његов задатак је био да покупи оружје које им је пре акције дао. Почео је да скида таблице полицијске са аутомобила које су користили, а Миша му је рекао да је ту у близини полиција, што је он заиста и видео. Иза њих су стала нека кола, а испоставило се да је у њима био Легија. Багзи је викао на полицију да се склоне и да је у питању полицијска акција, тако да су људи из патроле били збуњени. Вероватно би ту настао проблем да Легија није њима нешто показао, вероватно неку службену легитимацију па су се људи из групе Душана Спасојевића мирно удаљили. Оружје је покупио Повић и побегао кроз шуму. Одатле су отишли у један стан где су затекли Сувајцића. Симовић Милош је носио полицијску радио станицу преко које је слушао шта полиција коментарише и то је преносио Спасојевићу, а станицу је Миша Симовић узео од Повића.

На истом записнику, оптужени Душан Крсмановић је изнео да је Спасојевић Душан донео одлуку да се баци бомба у просторије Демократске странке Србије и СПС-а. То му је пренео Симовић Милош. Не зна да ли су тада били неки избори или слично, али зна да је Спасојевић хтео да направи неку гужву међу политичарима и неку нестабилност. Бацио је једну бомбу према вратима седишта Демократске странке Србије, а другу је бацио Јуришић Милан. Те просторије се налазе негде у близини Студентског града. Њих двојицу је дотле довезао црвеним «Аудијем» Владимир Милисављевић. Он их је чекао у близини зграде. Шеф те странке је био Коштуница. Није чуо да је било када Спасојевић говорио нешто лоше за Коштуницу, а чак мисли да је био за њега. Њих двојица су имали чарапе навучене преко лица када су бацили бомбе, а пре него што ће их бацити погледали су да ли има неког од људи испред улаза те зграде и бацили су их тек када су видели да нема никога. Нису послушали Спасојевића да баце бомбе на просторије СПС-а јер је испред њих такси станица и постојала је опасност да неко и погине. Спасојевић је тражио да бомбу баци његов брат Ђорђе и Адамовић Марко. Убедио је брата да то не чини и зато су у ову акцију ишли њих двојица. Он је Симовић Милошу говорио да је лоше да баце бомбу на просторије СПС-а због опасности да неко погине, а он је то пренео Спасојевићу који му је тада рекао да је још боље да буде жртва, да ће се направити још већа гужва. Не сећа се да ли се било где помињао Легија око бацања поменутих бомби.

Оптужени Душан Крсмановић је признао извршење овог кривичног дела, детаљно описујући радњу извршења, наводећи и улоге осталих чланова групе у извршењу дела.

Чињенице које је изнео оптужени у својој одбрани су у потпуном складу са чињеницама утврђеним на основу исказа саслушаних сведока Крунослава Ристића, Светозара Батањца, Слободана Тодоровића и Стојадиновић Драгослава, као и са материјалним траговим пронађеним на лицу места извршења.

Сведоци сарадници, покојни Зоран Вукојевић, Миладин Сувајцић, и Дејан Миленковић, су детаљно објаснили начин и време извршења дела, навели имена лица који су непосредно учествовала у радњи извршења, догађаје који су уследили након извршења дела, **ове тврдње које су изrekli сведоци сарадници одговарају и у сагласности су са одбраном оптуженог Душана Крсмановића.**

Суд цени, да познавање свих ових животних детаља, као и непосредних стварних догађаја, који су се одиграли у простору и времену, током извршења дела,